

Rapport

p class="c2">KLACHT

1. Verzoeker klaagt erover dat de Belastingdienst/Douane Noord ten behoeve van de heffing van de belasting op personenauto's en motorrijwielen contrataxaties laat uitvoeren door taxateurs die niet voldoen aan dezelfde kwalificaties als waaraan hij op grond van het bepaalde in artikel 8, vierde lid, onder letter b, van de Uitvoeringsregeling belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992 dient te voldoen en ook voldoet.

2. Verzoeker klaagt er voorts over dat een medewerker van de Belastingdienst/Douane Noord hem bij diverse gelegenheden op minachtende wijze te kennen heeft gegeven dat zijn beëdiging als taxateur niet meer geldig is en dat de Belastingdienst de omschrijving van verzoeker in een verweerschrift als "gerechtelijk beëindigd taxateur" afdoet als een typefout.

3. Verzoeker klaagt verder over de behandeling van zijn klacht door de Belastingdienst/Douane Noord. Verzoeker klaagt in het bijzonder over de gang van zaken ten aanzien van het horen en over de weigering van een ambtenaar een gesprek met hem aan te gaan.

Beoordeling

I. Bevindingen

1. Verzoeker oefent het beroep uit van automakelaar en -taxateur. In die hoedanigheid taxeert hij in opdracht van zijn cliënten voor invoer en gebruik in Nederland bestemde auto's ten behoeve van de vaststelling van de bij registratie in het Nederlandse kentekenregister verschuldigde zogenaamde rest-BPM (belasting van personenauto's en motorrijwielen).

2. Verzoeker is op 8 september 1999 op grond van de toen geldende bepalingen uit het Wetboek van Koophandel gerechtelijk beëdigd als makelaar. Per 1 maart 2001 is de mogelijkheid tot gerechtelijke beëdiging en de daarbij behorende titelbescherming komen te vervallen.

3. In een verweerschrift dat de heer V. van de Belastingdienst/Douane Noord (hierna: de Douane) in 2008 heeft opgesteld ten behoeve van een procedure voor de belastingrechter werd verzoeker (inclusief de aanhalingstekens) omschreven als "Gerechtelijk beëindigd taxateur".

4. Op 8 juli 2008 diende verzoeker een klacht in bij de Douane. Hij klaagde er over dat de heer V. hem had omschreven als "gerechtelijk beëindigd taxateur" in plaats van als "gerechtelijk beëdigd taxateur". Hij stelde dat de omschrijving respectloos was en bij zijn cliënten een beeld kon oproepen van mogelijke ondeskundigheid. Hij verzocht de Douane passende maatregelen te nemen die zouden leiden tot excuses en genoegdoening.

5. In een brief van 15 juli 2008 liet de Douane verzoeker weten zijn klacht te hebben ontvangen en deze in behandeling te zullen nemen. Tevens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld aan te geven of hij ter zake van zijn klacht wilde worden gehoord.

6. De Douane reageerde in een brief van 30 juli 2008 op verzoekers klacht. De Douane schreef het volgende:

"...Onderzoek

(Uit onderzoek naar de betreffende gedraging; No.) is gebleken dat er geenszins sprake is van respectloosheid maar dat de onjuiste term "beëindigd" het gevolg is van een te haastig gebruik van de spellingscontrole. Tevens is uit het onderzoek gebleken dat er evenmin sprake is geweest van een situatie waarin V. zich genoodzaakt zou hebben kunnen voelen om op deze wijze zijn gram te halen.

Beoordeling van uw klacht

Op grond van artikel 9:10 Algemene wet bestuursrecht dient het bestuursorgaan een klager in de gelegenheid te stellen om te worden gehoord. In mijn brief van 15 juli 2008 heb ik aangegeven dat u, indien u gehoord wenst te worden, u hiervoor met mij een afspraak kunt maken. Van deze mogelijkheid heeft u geen gebruik gemaakt.

Naar aanleiding van het door mij ingestelde onderzoek kom ik tot de conclusie dat geen sprake is van respectloosheid. Noch is er tijdens de onderhavige procedure sprake geweest van een situatie waarin de heer V. geneigd zou kunnen zijn geweest om zijn gram te halen. Er is sprake van een typefout. Haastig gebruik van de spellingscontrole

- een technisch hulpmiddel om typefouten te herstellen - heeft er vervolgens toe geleid dat een geheel verkeerd woord in de tekst terecht is gekomen. Van bewuste kwetsing is dan ook geen sprake. Derhalve verklaar ik uw klacht ongegrond. Feit is echter wel dat de verschrijving niet plaats had mogen vinden. Voor de verschrijving van de heer V. bied ik u dan ook mijn oprechte excuses aan..."

7. In een per fax verzonden bericht van 7 augustus 2008 gaf verzoeker te kennen (alsnog) te willen worden gehoord.

8. De Douane reageerde in een brief van 3 september 2008. De Douane gaf aan ervan uit te gaan dat de fax van 7 augustus 2008 en de brief van de Douane van 30 juli 2008 elkaar hadden gekruist. De Douane bood verzoeker evenwel alsnog de gelegenheid te worden gehoord.

9. Op 23 september 2008 werd verzoeker alsnog door de Douane gehoord. In het verslag dat van de hoorzitting is opgemaakt, is het volgende vastgelegd:

"...B. heeft besloten de klachten procedure (...) in gang te zetten omdat hij de handelwijze van de heer V. misselijkmakend en verachtelijk vindt. Volgens B. kan er van een vergissing of schrijffout geen sprake zijn daar het woord "beëindigd" tussen aanhalingstekens is geplaatst. Zoiets gebeurt welbewust. B. en de heer V. hebben elkaar herhaaldelijk op zittingen ontmoet. In de diverse zittingen is het herhaaldelijk naar voren gekomen dat de heer V. zich zeer neerbuigend over het taxateurschap uitlaat; het taxateurschap wordt door de heer V. niet erkend, deze mening steekt hij niet onder stoelen of banken.

Nadat B. een klacht heeft ingediend heeft hij de heer V. tijdens een zitting nogmaals ontmoet. De heer V. was niet van enige sympathie gespeend.

Als de heer V. tijdens die zitting genereus was geweest en B. tegemoet was getreden en daarbij persoonlijk zijn excuses had gemaakt dan was dat voor B. voldoende geweest.

(...)

Ik heb B. uitgelegd dat de klacht feitelijk is afgedaan en dat er wat dat betreft niet veel meer mogelijk is..."

10. De klachtbehandelaar van de Douane heeft na het hoorgesprek de heer V. gevraagd of deze bereid was tot een gesprek met verzoeker. V. reageerde negatief en de klachtbehandelaar heeft verzoeker dienovereenkomstig geïnformeerd.

11. Verzoeker wendde zich op 1 oktober 2008 tot de Nationale ombudsman met een klacht over de Douane en over de heer V. Verzoeker klaagde er over dat de Douane voor (contra-)taxaties taxateurs inschakelt die niet voldoen aan dezelfde kwalificaties als waaraan hij als taxateur dient te voldoen. Volgens verzoeker zijn de door de Belastingdienst ingeschakelde taxateurs bovenal schade-experts.

Verzoeker klaagde ook over de bejegening door de heer V. van de Douane. Hij ervoer deze als minachtend. In dit verband klaagde verzoeker tevens over de omschrijving als "gerechtelijk beëindigd taxateur" in een verweerschrift van de hand van V.

Verder klaagde verzoeker over de behandeling van zijn klacht door de Douane, in het bijzonder over de gang van zaken ten aanzien van het horen.

In zijn verzoekschrift merkte verzoeker het volgende op:

"...Ons taxatiebureau voor automobielen is in opdracht van ondernemers en particulieren die auto's importeren betrokken als taxateur. Een taxatierapport zoals wij dat opstellen geeft invulling aan één van de drie methoden om de rest belasting personenauto's en motorrijwielen (rest BPM) vast te stellen. Niet zelden geven deze taxatierapporten bij aangifte aanleiding tot discussie op het aangiftepunt BPM. Hierop volgt dan in voorkomende gevallen een "hertaxatie" welke wordt uitgevoerd door een tweetal

expertisebureau's met wie de Douane een exclusieve overeenkomst heeft. In onze beleving worden deze taxaties vaak uitgevoerd door niet deskundige schade-experts. De toelichting bij de aangifte BPM spreekt (...) van een taxatierapport welke afkomstig moet "(...) zijn van een onafhankelijke erkende taxateur (...)".

De enige erkenningen voor een taxateur personenauto's en motorrijwielen die er in de markt bestaan, zijn:

gerechtelijk beëdigd makelaar en taxateur personenauto's

register taxateur VRT personenauto's (Verenigd Register van Taxateurs)

register taxateur TMV personenauto's (Federatie van Taxateurs Makelaars en Veilinghouders in Roerende zaken)

Ondergetekende bezit al deze erkenningen zodat voor de markt duidelijk is dat er bij ons sprake is van een deskundige conform de regelgeving. Contrataxateurs zijn echter veelal niet conform erkend.

Bij een te bediscussiëren contrataxatie wordt dit gegeven opgevoerd in de bezwaar- en beroepprocedure. De Belastingdienst/Douane bestrijdt dit door te stellen dat de door haar ingeschakelde bureaus "gerenommeerd en onafhankelijk" (...) zijn. Deze bureaus zijn dat inderdaad maar dan met name op het gebied van het vaststellen verzekerings schade aan voertuigen. Hiervoor zijn zij (per expert) NIVRE (Nederlands Instituut Van Register Experts) gecertificeerd als schade expert hetgeen géén erkenning is als Taxateur!

(...)

In de uitspraken tot nu toe hebben rechtbanken zich niet uitgelaten over de al dan niet deskundigheid van de contrataxateur. Het beroep werd - zonder toe te komen aan deze discussie - uitgesproken. In veel gevallen werd de Belastingdienst/Douane daarbij ondanks dat tóch veroordeeld.

De Belastingdienst/Douane vindt de keer op keer terugkomende discussie over de deskundigheid bij bezwaar en beroepzaken kennelijk toch "onprettig". Bij een recente beroepsprocedure noemde V. (inspecteur Belastingdienst Douane Noord) in zijn verweerschrift ondergetekende een "gerechtelijk beëdigd taxateur" (...). Hierbij doelde V. mijns inziens minachtend op het feit dat rechtbanken geen makelaars/taxateurs meer beëdigden. V. gaf mij al vaker in telefoongesprekken op minachtende wijze te kennen dat "die beëdiging niet meer geldig was!" hetgeen een onjuiste veronderstelling is.

Het is niet zo dat ik hecht aan mijn "status" maar het feit dat V. dit nu zelfs op deze minachtende wijze voor onze klant zichtbaar onder de aandacht moet brengen stuitte mij enorm tegen de borst. Het is immers een waarde oordeel over onze deskundigheid op

basis waarvan onze klant zou kunnen veronderstellen beter geen zaken met ons te doen. Voor ons een aanleiding om (wederom) een klachtenprocedure bij de Douane in te gaan.

Op 8 juli j.l. zonden wij onze klacht (...) t.a.v. de Voorzitter Managementteam Douane Noord. Op 15 juli kwam hierop al een reactie (...) in de vorm van een bevestiging "namens de voorzitter" (...). Ik was in die periode echter tot 4 augustus op vakantie..."

12. In een brief van 17 december 2008 reageerde de Douane op verzoekers klacht. De Douane schreef het volgende:

"...1. Verzoeker klaagt erover dat de Belastingdienst/Douane Noord ten behoeve van de heffing van belasting op personenauto's en motorrijwielen contrataxaties laat uitvoeren door taxateurs die niet voldoen aan dezelfde kwalificaties als waaraan hij op grond van het bepaalde in artikel 8, vierde lid, onder letter b, van de Uitvoeringsregeling belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992 dient te voldoen en ook voldoet.

(...)

Klager miskent dat artikel 8, vierde lid, onder letter b, van de Uitvoeringsregeling BPM zich richt tot de belastingplichtige, niet tot de inspecteur. Artikel 10, zevende lid, Wet BPM bepaalt dat een belastingplichtige bij de aangifte voor een gebruikt motorrijtuig een opgaaft moet doen van de gegevens die van belang zijn voor de vaststelling van de afschrijving (leeftijdskorting). Artikel 8, vierde lid, Uitvoeringsregeling BPM geeft aan wat die opgaaft van de belastingplichtige moet inhouden. Letter b noemt het taxatierapport, opgemaakt door een onafhankelijke erkende taxateur. Deze bepalingen hebben betrekking op het doen van aangifte en richten zich derhalve tot de belastingplichtige. De inspecteur kan vervolgens de aangifte van de belastingplichtige (en de daarbij behorende bescheiden) toetsen. De inspecteur kan daarvoor een "onafhankelijke, erkende taxateur" inschakelen, maar er is geen wettelijke bepaling die hem daartoe verplicht. Het is in laatste instantie aan de belastingrechter om te beoordelen of de inspecteur is geslaagd in de op hem rustende bewijslast dat de door de belastingplichtige opgegeven waarde niet juist is. De belastingrechter heeft al vele malen aangegeven niet te twifelen aan de deskundigheid van de door de belastingdienst ingeschakelde taxateurs.

Ter nadere informatie zal ik nader in gaan op het begrip "onafhankelijke, erkende taxateur". Dit begrip is bij invoering van artikel 8, vierde lid, letter b, (op 1 februari 2007) door de regelgever niet nader toegelicht. Verwezen zij in dit verband naar het besluit van 22 januari 2007/Nr. DV 2007/40 M, gepubliceerd in de Staatscourant van 26 januari 2007. Bij afwezigheid van een wettelijke definitie of een toelichting van de regelgever zal naar het spraakgebruik beoordeeld moeten worden wat onder een "onafhankelijke, erkende taxateur" verstaan moet worden.

Een publiekrechtelijke regeling voor de erkenning van taxateurs bestaat niet meer sinds 1 maart 2001. Vóór 1 maart 2001 kon men zich op grond van artikel 62 van het Wetboek van Koophandel gerechtelijk laten beëdigen als 'makelaar'. Klager is op basis van deze wettelijke regeling op 8 september 1999 beëdigd als makelaar in auto 's door de rechtbank te Arnhem. Het bedrijf van makelaar kon volgens het tweede lid van artikel 62 mede omvatten "het bemonsteren en waarden van goederen en het uitbrengen van deskundigenberichten". In dat geval noemde men zich doorgaans "makelaar-taxateur". Met ingang van 1 maart 2001 is de titelbescherming en beëdiging van makelaars geschrapt. Dit geschiedde in het kader van de vierde tranche van het project Marktwerking, Deregulering en Wetgevingskwaliteit. Verwezen zij in dit verband naar wetsvoorstel 26 667 (Aanpassing van enkele wetten in verband met de afschaffing van de titelbescherming en beëdiging van makelaars). In de Memorie van Toelichting (Tweede Kamer, vergaderjaar 1998-1999, 26 667, nr. 3, blz. 2 en 3) werd deze afschaffing als volgt toegelicht:

"De titelbescherming zegt weinig over de feitelijke kwaliteit van de beroepsuitoefening van de makelaar, aangezien de titel is verbonden aan een eenmalige toets op deskundigheid die bij aanvang van de uitoefening van het beroep wordt afgenomen. Bij een certificeringsregeling hoort uit de aard der zaak een periodieke hertoetsing, waardoor blijvende kwaliteit beter gewaarborgd kan worden. (...)

Beëdiging en titelbescherming leiden tot een ongewenste en onterechte segmentering in de markt, zowel van makelaars ten opzichte van andere bemiddelaars, als van makelaars ten opzichte van taxateurs. Bij afschaffing van deze instrumenten wordt de titel van makelaar vrij, waardoor alle tussenpersonen een gelijke uitgangspositie krijgen op de markt"

De facto betekende dit dat de hele tweede afdeling ("Van makelaars") werd geschrapt uit boek 1, vierde titel, van het Wetboek van Koophandel. Vanaf dat moment mocht iedereen zich 'makelaar' of 'taxateur' noemen en werd de kwaliteitsbewaking van makelaars, taxateurs en andere deskundigen overgelaten aan 'de markt'. Diverse stichtingen en verenigingen geven sindsdien certificeringen af en houden registers bij op tal van terreinen. Zo is B. zelf erkend door twee private instanties: de Federatie van Taxateurs Makelaars Veilinghouders in Roerende Zaken (Federatie TMV) en de Stichting VRT - Verenigd Register van Taxateurs. Deze private instellingen hebben echter geen wettelijk monopolie: een ieder kan zijn eigen register of certificeringssysteem beginnen. Er bestaat daarom geen juridische grond om een taxatierapport afkomstig van een expert die is gecertificeerd door een andere private instelling, bijvoorbeeld het NIVRE, te weigeren.

Graag zou ik er op willen wijzen dat in de statuten van de VRT (artikel 3.2.1.) is bepaald dat alleen natuurlijke personen kunnen worden ingeschreven. De douane maakt voor hertaxaties op dit moment gebruik van de diensten van twee bedrijven: E. BV en C. BV. In het 'register' van de Stichting VRT treft men de namen van 11 medewerkers van

E. BV aan als taxateur 'hedendaagse voertuigen'. In datzelfde register zijn bovendien de namen te vinden van 3 medewerkers van C. BV die zijn toegelaten als taxateur 'hedendaagse voertuigen'. In dit verband zij er op gewezen dat ook B. persoonlijk is ingeschreven: niet B. & Partners maar B. mag zich Register Taxateur VRT noemen. Hetzelfde geldt voor één medewerker van B. & Partners, de heer W.

Resumé:

1. De inspecteur is vrij in de keuze hoe hij een aangifte controleert en wie hij daarvoor inschakelt.

2. De term "onafhankelijke, erkende taxateur" in artikel 8, vierde lid, onder letter b, van de Uitvoeringsregeling BPM is niet gedefinieerd, noch toegelicht door de regelgever. De stelling dat slechts taxateurs die zijn opgenomen in het register van de Federatie TMV of de Stichting VRT als onafhankelijke, erkende taxateur zouden mogen worden aangemerkt is daarom niet juist.

3. Bij de door de douane voor het uitvoeren van hertaxaties ingeschakelde bedrijven zijn deskundigen werkzaam die (op persoonsniveau) zijn aangesloten bij de VRT.

2. Verzoeker klaagt er voorts over dat een medewerker van de Belastingdienst/Douane Noord hem bij diverse gelegenheden op minachtende wijze te kennen heeft gegeven dat zijn beëdiging als taxateur niet meer geldig is en dat de Belastingdienst de omschrijving van verzoeker in een verweerschrift als "gerechtelijk beëindigd taxateur" afdoet als een typefout.

Indien er twijfel bestaat aan een aangegeven waarde laat de douane een hertaxatie uitvoeren. Blijkt uit die hertaxatie dat de aangegeven waarde inderdaad te laag is, dan wordt het door de belastingplichtige overgelegde taxatierapport terzijde geschoven. Dit leidt soms tot bezwaar- en beroepsprocedures. Klager treedt veelvuldig op als deskundige in beroepszaken van belastingplichtigen, indien het verworpen taxatierapport door hem in opdracht van de klant is opgesteld. In die hoedanigheid treft hij soms de heer V., behandelaar van beroepszaken van Belastingdienst/Douane Noord/ kantoor Groningen. In dergelijke beroepsprocedures liggen altijd twee taxatierapporten ter tafel: één van klager en één van de door de douane ingeschakelde deskundige. Onderwerp van geschil is de waarde van de auto. Klager maakt in dergelijke procedures altijd melding van zijn "gerechtelijke beëdiging", kennelijk om aan te geven dat hij deskundiger zou zijn dan de door de douane ingeschakelde expert, zodat zijn waardebepaling de voorkeur zou moeten genieten boven de waardebepaling van de douane. Het behoort dan tot de normale taakuitoefening van de heer V. om namens de inspecteur de belastingrechter er op te wijzen dat de gerechtelijke beëdiging van B. al vele jaren niet meer relevant is. Zoals reeds uiteengezet in mijn reactie op de eerste onderzoeksvraag is de publiekrechtelijke regeling op grond waarvan personen door de rechtbank beëdigd konden worden als

makelaar(-taxateur) uit het Wetboek van Koophandel geschrapt met ingang van 1 maart 2001. Alle gerechtelijke beëdigingen die vóór die datum hebben plaatsgevonden hebben daarmee hun relevantie verloren. In dit verband zij verwezen naar de 'informatiepagina' van de Federatie TMV (...): *"Ook al heeft de overheid in 1996 de wettelijke eisen aan veilinghouders en enige jaren later aan taxateurs en makelaars ingetrokken - waardoor de term 'beëdigd' haar waarde verloor - de leden van de Federatie blijven zich inzetten voor het behouden van het hoge niveau van professionaliteit."*

Gelet op het voorgaande kom ik tot de conclusie dat de heer V. zich niet goed van zijn taak zou kwijten indien hij klager en de belastingrechter er niet telkens weer op zou wijzen dat de gerechtelijke beëdiging van klager zijn betekenis al vele jaren geleden heeft verloren. Er is echter geen reden voor de heer V. om over dit onderwerp op een minachtende wijze te communiceren. (...)

(...)

De heer V. is stellig en pertinent van mening dat door een typefout en vervolgens haastig gebruik van de spellingcontrole deze schrijffout (omschrijving verzoeker als "gerechtelijk beëindigd taxateur") is opgenomen in zijn verweerschrift.

Ik zie geen reden om te geloven dat hier een ander argument aan ten grondslag ligt. Intern onderzoek heeft uitgewezen dat bij het intypen van bijvoorbeeld het woord 'beëdigd' in plaats van 'beëdigd' de spellingcontrole van Microsoft Word als eerste woordsuggestie "beëindigd" vermeldt.

3. Verzoeker klaagt verder over de behandeling van zijn klacht door de Belastingdienst/ Douane Noord. Verzoeker klaagt in het bijzonder over de gang van zaken ten aanzien van het horen en over de weigering van de ambtenaar een gesprek met hem aan te gaan.

De klacht welke is ingediend op 8 juli 2008 kenmerkt zich door een grote mate van eenvoud. Er is slechts één klachtelement: klager is in een verweerschrift door de heer V. aangeduid als "gerechtelijk beëindigd taxateur" in plaats van "gerechtelijk beëdigd taxateur". Klager meent dat V. dit met opzet heeft gedaan. V. heeft echter laten weten dat er absoluut geen sprake is van opzet. Daar het de heer V. is die de term "beëindigd" heeft gebruikt in zijn verweerschrift, stond daarmee vast dat de klacht ongegrond was. Daarop is de klacht afgehandeld, op 30 juli 2008.

Op 7 augustus 2008 gaf klager echter aan dat hij toch van zijn hoorrecht gebruik wenste te maken. Hij was op deze mogelijkheid gewezen in de ontvangstbevestiging welke hem op 15 juli was toegezonden. Douane Noord wijst in ontvangstbevestigingen voor klachtbrieven altijd op de mogelijkheid om te worden gehoord. Daarbij wordt geen termijn gesteld. De reden daarvoor is dat de behandeling van de klacht normaliter altijd enige weken duurt, zodat een klager ruim de tijd heeft om zijn wensen ten aanzien van het horen kenbaar te

maken. In het onderwerpelijke geval vond de klachtbehandeling echter - mede door de eenvoud van de zaak - met grote voortvarendheid plaats. Toen klager aangaf dat hij zijn klacht toch graag mondeling wilde toelichten is hierop positief gereageerd. Op 23 september 2008 is de kwestie telefonisch door B. toegelicht. Van dit telefoongesprek is een verslag gemaakt en dit verslag is aan B. toegezonden. Deze gang van zaken is weliswaar niet geheel volgens de regelen der kunst - het gesprek had vóór afhandeling van de klacht moeten plaatsvinden - maar ik zou hier niet het predicaat "onbehoorlijk" aan willen verbinden.

Naar aanleiding van een telefoongesprek tussen de klachtbehandelaar en B. heeft de klachtbehandelaar het initiatief genomen om bij de heer V. te informeren of hij wellicht voelde voor een (telefoon)gesprek met B. Dat bleek niet het geval te zijn. De klachtbehandelaar heeft B. hiervan op de hoogte gesteld. Overigens heeft de mondelinge behandeling van de beroepszaak waarin de verschrijving is gemaakt inmiddels plaatsgevonden. Daarbij was namens de inspecteur aanwezig X. X heeft namens de inspecteur excuses aangeboden voor de verschrijving die was gemaakt in het verweerschrift dat was opgesteld namens de inspecteur door de heer V. Deze excuses zijn volgens X ook aanvaard door B. In de brief waarin de klacht is afgehandeld zijn nogmaals excuses aangeboden voor de verschrijving. Naar het mij voorkomt is de inspecteur hiermee voldoende door het stof gegaan.

Het managementteam van Belastingdienst/Douane Noord heeft - overigens reeds vóór de onderwerpelijke klacht aanhangig werd gemaakt bij de Nationale Ombudsman - besloten om klager voor een gesprek uit te nodigen over bovenvermelde en andere kwesties. Dit voornemen is voorlopig in de ijskast gezet, in afwachting van de uitkomsten van uw onderzoek..."

13. Op 9 januari 2009 is de heer V. van de Douane in aanwezigheid van verzoeker gehoord door de substituut ombudsman. Van de hoorzitting is het volgende verslag opgemaakt:

"...Verzoeker geeft aan dat hij de sfeer waarin de contacten met de heer V. plaatsvinden, ervaart als erg vervelend en dat hij daar graag van af wil. Hij wil liever een professionele sfeer.

Hem is niet opgevallen dat tijdens de zitting in de procedure waarin de term "gerechtelijk beëindigd taxateur" is gebruikt daarvoor excuses zijn aangeboden. Wel dat de aanwezige ambtenaar van de Belastingdienst aangaf ook niet te geloven in een typefout. Het zou volgens hem beter zijn geweest indien V. persoonlijk contact met hem had opgenomen om excuses te maken.

Verzoeker benadrukt dat de beëdiging niet is komen te vervallen en in het economisch verkeer ook nu nog waarde heeft. Voorts is nu sprake van certificering. Hij ervaart de wijze

waarop telkenmale wordt benadrukt dat de beëdiging is afgeschaft als minachtend.

Hij is van mening dat de (schade)experts die de Belastingdienst bij een contrataxatie pleegt in te schakelen, niet beschikken over de zelfde deskundigheid.

V. benadrukt dat het in alle gevallen uiteindelijk gaat om de bepaling van de waarde van een auto en dat verzoeker er niet van mag uitgaan dat alleen zijn taxatie goed is. V. stoort zich er aan dat verzoeker steeds laat blijken geen hoge dunk te hebben van de taxaties door de experts die de Belastingdienst pleegt in te schakelen. Het steeds terugkerende beroep van verzoeker op diens beëdiging ervaart V. tot op zekere hoogte als misleidend: het suggereert een meerwaarde die er volgens hem niet is. Naar zijn mening acht de rechtbank het verschil ook niet van belang gelet op haar uitspraken.

Verzoeker geeft aan dat het hem niet gaat om de "verheerlijking van de beëdiging" maar om erkenning van het onderscheid tussen (register) schade-experts en (al dan niet gerechtelijk beëdigde) register waardetaxateurs.

De substituut ombudsman concludeert dat er een juridisch zakelijk verschil van mening is tussen beide waar het gaat om de waardering van de diverse taxaties.

Verzoeker geeft aan dat het probleem volgens hem zit in de situaties dat een auto snel na de invoer wordt verkocht voor een hogere verkoopprijs dan de getaxeerde.

V. merkt naar aanleiding daarvan op dat je de mening van een taxateur niet voor zoete koek hoeft te slikken. Volgens hem wordt steeds gezocht naar methodes om de invoerwaarde, en daarmee de verschuldigde BPM te drukken. Indien regelmatig auto's worden verkocht voor een hogere waarde dan de getaxeerde geeft dat te denken over de betekenis van de taxatie.

De substituut ombudsman brengt naar voren dat het haar opvalt dat naast de zakelijke, juridische argumenten, tussen V. en verzoeker ook steeds andersoortige argumenten worden gehanteerd, zoals het telkenmale opwerpen van de vraag wat de betekenis is van de beëdiging van verzoeker. Zij wijst op het patroon dat hierin is ontstaan en dat de gevoeligheid over en weer van dit soort argumenten bepalend is voor de verhoudingen tussen verzoeker en V.

Zij vraagt hen of zij in dit opzicht bereid zijn dit als spelelementen in de argumentatie van elkaar te accepteren dan wel of ze bereid zijn de scherpe kantjes af te halen van deze manier van reageren op elkaar.

Verzoeker geeft aan geen moeite te hebben met de argumenten van de Douane inzake zijn beëdiging mits het op een fatsoenlijke manier gebeurt.

De substituut ombudsman wijst hem er op dat dit voor hem kan inhouden dat hij stopt zich te laten voorstaan op zijn beëdiging als taxateur en af te geven op de taxaties door de contrataxateurs van de Belastingdienst. V. zou daartegenover kunnen ophouden telkenmale te reageren op het gebruik van de term "beëdigd" door verzoeker. Vastgesteld is immers al dat het voor de rechter niets uitmaakt. Het ligt in het vermogen van beide partijen er mee te stoppen elkaar te raken.

Verzoeker geeft aan dat de manier van reageren van V. hem veel doet. Bovendien komt hij V. tegen in bijna alle procedures. Hij heeft het gevoel dat V. hem "opzoekt" en zijn taxaties extra kritisch bekijkt.

V. stelt dat hij waardevrij moet kunnen werken en dat verzoeker geen uitlatingen moet doen die dat proberen te bemoeilijken. Hij overweegt voortaan als reactie op kritiek van verzoeker op de taxaties van de Belastingdienst te refereren aan de MvT bij de wijziging van het Wetboek van Koophandel waarbij de gerechtelijke beëdiging van makelaars is geschrapt.

De substituut ombudsman benadrukt tot slot nogmaals de keuzemogelijkheid van partijen om de bestaande situatie te doorbreken.

Ten aanzien van de wijze van klachtbehandeling door de Belastingdienst vraagt de substituut ombudsman aan V. waarom hij in reactie op de vraag daartoe van de klachtbehandelaar van de Belastingdienst niet met verzoeker in gesprek wilde gaan.

V. antwoordt dat verzoeker zich regelmatig badinerend over belastingambtenaren heeft uitgelaten. Hij zou wel met verzoeker willen praten, maar alleen in bijzijn van een derde, en dus niet telefonisch.

Verzoeker benadrukt dat er bij V. geen enkele bereidheid was om met hem een gesprek aan te gaan.

V. verklaart zich alsnog bereid om met verzoeker te praten nadat het gesprek met het management zoals aangekondigd in de brief van 17 december 2008 heeft plaatsgevonden..."

14. In een brief van 22 januari 2009 regeerde verzoeker op de reactie van 17 december 2008 van de Douane op zijn klacht en op het toegezonden verslag van de hoorzitting. Verzoeker schreef het volgende:

"...De stelling dat de belastingrechter al vele malen heeft aangegeven niet twijfelen aan de deskundigheid van de door de Belastingdienst ingeschakelde taxateurs (schade-experts) is niet onderbouwd. In de beleving van ondergetekende is dit door de belastingrechters nimmer behandeld. Uitspraken waarbij de deskundigheidsvraag werd gesteld, zijn gedaan zonder dat daarbij aan deze vraagstelling werd toegekomen.

(...)

De interpretatie: "*Klager maakt in dergelijke procedures altijd melding van zijn "gerechtelijke beëdiging", kennelijk (...)*" schetst een vertekend beeld van de werkelijkheid. Waar klager als deskundige optreedt in procedures waarbij een door de belastingdienst ingezette contrataxateur niet is gecertificeerd als waardedeskundige maakt hij melding van zijn status als deskundige (gerechtelijk beëdigd én registertaxateur TMV + VRT). Dit wordt met name door V. telkens gebagatelliseerd. Wellicht wordt daarbij ingezet op emotie bij de besluitvorming van de rechter. Ondergetekende heeft tijdens het hoorgesprek van 9 januari jl. ook aangegeven geen enkele moeite te hebben met professionele weerlegging van de argumenten van ondergetekende. Het probleem en de frictie is ontstaan door de respectloze wijze waarop V. dat doet.

Tijdens de zitting voorafgaande aan het hoorgesprek van 9 januari jl. waarbij V. namens de belastingdienst en ondergetekende als deskundige optrad deed zich een dergelijke situatie wederom voor. Daardoor speelden de emoties aan beide zijden wederom op. Ook ondergetekende deed daarbij een verkeerde uitlating waarvoor direct excuus is aangeboden. Ook hier kwam de deskundigheid, beëdiging en certificering wederom ter sprake. Hierbij werd ten aanzien van de Federatie TMV en Stichting VRT (welke respectabele organisaties zijn) door hem geuit dat "*iedereen wel zo een cluppie kan oprichten*". Feitelijk wellicht juist maar wederom respectloos en minachtend. Dat is waar ondergetekende als klager zich bij V. mateloos aan stoort..."

15. Naar aanleiding van het toegezonden verslag van bevindingen merkte de heer V. in een brief van 8 maart 2009 het volgende op:

"... In het door u verzonden verslag van bevindingen is een reactie van verzoeker opgenomen, namelijk een deel van een brief van 22 januari 2009.

Twee elementen uit de brief wil ik graag nader toelichten.

(...)

"iedereen wel zo een cluppie kan oprichten"

Deze uitspraak is uit zijn verband gehaald. Het suggereert meer dan dat er werkelijk plaats heeft gevonden. In de genoemde zitting overlegde ik een overzicht van taxaties verricht door verzoeker voor één belastingplichtige met betrekking tot voor de Wet BPM geregistreerde Aston Martins (ongeveer 15 stuks). Het overzicht geeft aan dat de auto's structureel beduidend lager werden getaxeerd dan dat de verkoopprijs aan de particuliere koper bedroeg. De controlerende ambtenaren die het onderzoek hadden gedaan zijn door verzoeker in de communicatie met de belastingdienst "*kwibussen*" genoemd. Toen ik de lijst aan de rechter wou overleggen maakte verzoeker de opmerking: "*ach stumper*". Op mijn verzoek aan de griffier om die opmerking te notuleren volgde excuses van verzoeker.

Het is echter wel in deze constellatie van feiten dat de aangehaalde opmerking is gemaakt. Daarbij wil ik opmerken dat ik hoogstwaarschijnlijk het woord "cluppie" niet gebruikt heb aangezien ik dat woord nooit bezig. Waarschijnlijk zal het woord "clubje" zijn gebruikt. Tijdens de mondelinge behandeling is populair weergegeven wat in de brief van 17 december 2008 van de Voorzitter van het Managementteam Douane Noord staat:

TMV... VRTDeze private instellingen hebben echter geen wettelijk monopolie: een ieder kan zijn eigen register of certificeringssysteem beginnen..."

II. Beoordeling

Ten aanzien van de contrataxaties

1. Verzoeker wijst er op dat ingevolge de wettelijke bepalingen een taxatie ten behoeve van de vaststelling van de verschuldigde BPM bij invoer van een (gebruikte) auto moet worden gedaan door een onafhankelijke, erkende taxateur. Hij wijst er op dat hij in het bezit is van alle voorkomende erkenningen. Hij merkt op dat de taxateurs die de Douane in pleegt te schakelen voor een contrataxatie veelal niet op dezelfde wijze zijn erkend. Naar zijn oordeel maakt de Douane gebruik van (gecertificeerde) schade-experts hetgeen, aldus verzoeker, niet hetzelfde is als een erkenning als taxateur.

2. De Douane benadrukt dat er in wet of regelgeving geen eisen zijn opgenomen waaraan een door de Douane ten behoeve van een contrataxatie in te schakelen taxateur dient te voldoen. Dit betekent, aldus de Douane, dat het hem vrij staat te bepalen hoe hij de aangegeven waarde beoordeelt en wie hij daarvoor inschakelt. De Douane wijst er op dat het uiteindelijk aan de rechter is om te bepalen of de Douane er in is geslaagd te bewijzen dat de door de belastingplichtige opgegeven waarde van een in te voeren auto niet juist is.

De Douane wijst er verder op dat aan de certificering waaraan verzoeker voldoet slechts een beperkte betekenis kan worden toegekend omdat aan die certificering geen wettelijke regels ten grondslag liggen, en dat diverse van de regelmatig door hem ingeschakelde taxateurs eveneens als "taxateur hedendaagse voertuigen" zijn ingeschreven in de registers van dezelfde organisaties als die verzoeker hebben gecertificeerd.

3. Het vereiste van professionaliteit houdt in dat ambtenaren met een bijzondere training of opleiding jegens burgers overeenkomstig de standaarden van hun beroepsgroep handelen.

Het vereiste van professionaliteit impliceert dat ambtenaren van een bestuursorgaan hun stellingname jegens een belastingplichtige ten minste doen steunen op of daarbij gebruik maken van gelijkwaardige expertise als van de belastingplichtige wordt verwacht.

4. Het betoog van de Douane dat uitsluitend eisen worden gesteld aan de kwalificatie van de taxateur die optreedt namens de belastingplichtige en dat het hemzelf vrij staat te

bepalen hoe hij een aangifte met bijbehorende taxatie beoordeelt en wie hij voor een contrataxatie inschakelt, is als zodanig niet in overeenstemming met het vereiste van professionaliteit zoals hierboven nader ingevuld. Een belastingplichtige mag verwachten dat de Douane een namens hem uitgebrachte taxatie alleen bestrijdt met een contrataxatie indien aan die contrataxatie op grond van de aangewende expertise dezelfde betekenis kan worden toegekend als aan de door of namens hem uitgebrachte taxatie. Indien de contrataxatie van de Douane niet aan deze eis voldoet, bestaat het risico dat de Douane de belastingplichtige onnodig in de positie brengt dat deze zich genoodzaakt ziet tot een procedure voor de belastingrechter omdat hij onvoldoende vertrouwen heeft in de contrataxatie.

5. De Douane geeft aan dat hij in tegenstelling tot bovenstaand betoog in de praktijk voor contrataxaties gebruik pleegt te maken van een tweetal taxatiebureaus die bovendien beschikken over taxateurs die als taxateur hedendaagse voertuigen in hetzelfde register zijn ingeschreven als verzoeker. Onder deze omstandigheden kan niet in algemene zin worden gezegd dat aan de taxaties van de Douane onvoldoende betekenis kan worden toegekend om te dienen als contrataxatie tegenover de taxaties van verzoeker. De enkele omstandigheid dat, zoals verzoeker stelt, ook contrataxaties worden uitgebracht door gecertificeerde schade-experts doet daaraan niet af nu niet is komen vast te staan dat deze taxaties in de praktijk onderdoen voor de taxaties van een gecertificeerde taxateur.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Ten aanzien van de bejegening en de typefout

6. Verzoeker voert aan dat de heer V. van de Douane hem in diverse telefoongesprekken op minachtende wijze heeft bejegend. Hij ervaart de sfeer waarin de contacten met de heer V. plaatsvinden als niet professioneel omdat daarin naar zijn gevoel persoonlijke elementen een rol spelen en hij ervaart het als minachtend dat de heer V. van de Douane bij voorkomende gelegenheden telkens benadrukt dat aan de beëdiging van verzoeker geen betekenis meer toekomt na het schrappen van de gerechtelijke beëdiging in 2001 uit het Wetboek van Koophandel. In dit licht ziet hij ook de omschrijving in het verweerschrift van de Douane als "gerechtelijk beëindigd taxateur" en om die reden is naar zijn mening niet aannemelijk dat slechts sprake is van een typefout.

7. De Douane wijst er op dat het feitelijk steeds gaat om een zakelijk geschil, namelijk de vaststelling van de waarde van een auto. De Douane merkt verder op dat de beëdiging van verzoeker na de wijziging in 2001 van het Wetboek van Koophandel niet meer relevant is. De Douane acht het passend bij een goede taakvervulling van de heer V. om de rechter daarop iedere keer te wijzen om te voorkomen dat de rechter aan de taxatie door verzoeker ten onrechte een groter gewicht toekent dan aan de contrataxatie van de Douane. Van een bewuste verschrijving bij de omschrijving van verzoeker als gerechtelijk beëindigd taxateur is volgens de Douane geen sprake. Daartoe was, aldus de Douane,

ook geen enkele aanleiding.

8. Het vereiste van correcte bejegening houdt onder meer in dat bestuursorganen burgers als mens respecteren en hen beleefd behandelen.

9. Naar het oordeel van de Nationale ombudsman stelt de Douane terecht voorop dat een geschil tussen de heer V. als vertegenwoordiger van de Douane en verzoeker als taxateur namens een belastingplichtige een zakelijk geschil is, met als onderwerp de vaststelling van de (invoer-)waarde van een auto. Om dit geschil te beslechten of om het eigen standpunt in een procedure over zo'n geschil te onderbouwen, zijn slechts zakelijke argumenten van belang, gebaseerd op de taxaties zoals ze hebben plaatsgevonden..

10. Het valt te begrijpen dat verzoeker zijn kwalificatie als indertijd beëdigd en thans gecertificeerd taxateur hanteert bij zijn beroepsuitoefening. Aan deze kwalificaties kan immers niet zonder meer alle betekenis worden ontzegd en het is aannemelijk dat hantering van deze kwalificaties in het verkeer met klanten voor verzoeker een positief effect heeft. Evenzeer is begrijpelijk dat de Douane in procedures voor de belastingrechter de behoefte gevoelde om bij het gebruik van die kwalificaties een kanttekening te plaatsen in gevallen waarin verzoeker die kwalificaties al te nadrukkelijk gebruikt om de meerwaarde van de door hem uitgebrachte taxaties boven taxaties van anderen te benadrukken. Bij die procedures treedt veelal de heer V. op namens de Douane.

11. Het is echter de vraag of het zakelijk belang van de Douane nog wel ermee is gediend dat hij, al dan niet bij monde van de heer V., in procedures voor de belastingrechter of bij andere gelegenheden telkenmale benadrukt dat de mogelijkheid van beëdiging sinds 2001 niet meer bestaat en dat aan de certificering slechts beperkte waarde kan worden toegekend. Dergelijke omstandigheden kunnen immers worden beschouwd als te zijn van algemene bekendheid of in ieder geval genoegzaam aan de rechter bekend en behoeven diens gevolg niet telkenmale uitdrukkelijk naar voren te worden gebracht, zeker niet nu het daarmee in de contacten tussen V. en verzoeker kennelijk ontstane patroon leidt tot irritatie bij laatstgenoemde en door hem als minachtend wordt ervaren. Het is niet aannemelijk dat de belastingrechter zich bij zijn oordeel door dergelijke argumenten of opmerkingen laat leiden. Op grond hiervan mag van de Douane, en in het bijzonder van de heer V. worden verwacht dat hij zijn optreden jegens verzoeker op dit punt kritisch beziet. In ieder geval dient een vertegenwoordiger van de Douane zich er voor in te spannen om te voorkomen dat zijn uitlatingen kunnen worden opgevat als laatdunkend of neerbuigend.

Tijdens het hoorgesprek van 9 januari 2009 heeft de heer V. reeds aangegeven te overwegen zijn wijze van handelen jegens verzoeker op dit punt te zullen aanpassen.

Daar staat tegenover dat van verzoeker mag worden verwacht dat ook hij zijn optreden kritisch beziet en in procedures met de Douane de juistheid van zijn taxaties niet telkenmale benadrukt door al te uitdrukkelijk te wijzen op zijn kwalificaties en zich evenmin

laatdunkend uitlaat over de contrataxaties van de zijde van de Douane.

12. Het onder 10. overwogene leidt, gelet op de argumenten die de Douane voor zijn handelwijze aanvoert en gelet op het feit dat de handelwijze van de Douane in deze mede is ingegeven door de handelwijze van verzoeker zelf, niet tot het oordeel dat de Douane het vereiste van een correcte bejegening heeft geschonden. Evenmin leidt het onderzoek tot de conclusie dat de omschrijving van verzoeker als "gerechtelijke beëindigd taxateur" berust op andere oorzaken dan een typefout en/of een te haastig gebruik van de spellingscontrole. Van belang is dat er, in de brief van 30 juli 2008, excuses zijn aangeboden. Het zou goed zijn geweest indien de Belastingdienst daarbij expliciet had erkend dat de typefout grievend was voor verzoeker.

In zoverre is de onderzochte gedraging behoorlijk.

Ten aanzien van de klachtbehandeling

13. Verzoeker klaagt er over dat de Douane hem naar aanleiding van zijn klacht pas heeft gehoord nadat de Douane zijn oordeel over de klacht al schriftelijk had gegeven en hem reeds bij het begin van de hoorzitting te verstaan heeft gegeven dat de hoorzitting geen invloed meer kon hebben op de beoordeling van zijn klacht. Verzoeker klaagt er tevens over dat de heer V. van de Douane na de klachtbehandeling desgevraagd niet bereid was tot een gesprek met hem.

14. De Douane wijst er op dat de klacht die verzoeker op 8 juli 2008 bij de Douane had ingediend, met grote voortvarendheid heeft plaatsgevonden. Dit was, aldus de Douane, mede mogelijk door de eenvoud van de klacht met slechts één klachtonderdeel.

De heer V. gaf tijdens de hoorzitting aan dat hij niet voelde voor een gesprek met verzoeker zonder de aanwezigheid van een derde, omdat verzoeker zich regelmatig op badinerende wijze over belastingambtenaren had uitgelaten.

15. Het vereiste van hoor en wederhoor houdt in dat bestuursorganen bij de voorbereiding van een handeling of beslissing betrokkenen die daarbij een belang hebben in staat stellen te worden gehoord.

Het vereiste van hoor en wederhoor impliceert dat betrokkenen een redelijke termijn wordt gegund om te kennen te geven dat zij gebruik willen maken van de gelegenheid te worden gehoord.

16. De Douane heeft verzoeker op 15 juli 2008 laten weten zijn klacht te hebben ontvangen en hem in de gelegenheid gesteld te kennen te geven dat hij wilde worden gehoord. Op 30 juli 2008, derhalve twee weken later, heeft de Douane schriftelijk zijn oordeel gegeven over verzoekers klacht. Verzoeker heeft, als gevolg van afwezigheid, pas op 7 augustus 2008 laten weten dat hij had willen worden gehoord, waarna dit horen

alsnog op 3 september 2008 heeft plaatsgevonden.

17. Een periode van twee weken kan, zeker in de periode van de zomervakanties, niet worden aangemerkt als een redelijke termijn. Het had op de weg van de Douane gelegen verzoeker, ondanks de mogelijkheid de klacht intern direct te behandelen, een redelijke reactietermijn te gunnen. In het algemeen verdient het overigens de voorkeur om in een brief die vraagt om een reactie een termijn te noemen waarbinnen moet worden gereageerd.

18. Evenzeer is het in strijd met een redelijke invulling van het vereiste van hoor en wederhoor dat de Douane verzoeker vóór de alsnog gehouden hoorzitting te kennen gaf dat aan het oordeel over zijn klacht niet veel meer kon worden veranderd. De Douane had in beginsel de bereidheid moeten hebben zijn oordeel te herzien indien de hoorzitting daartoe aanleiding zou geven.

19. Nu de klacht van verzoeker direct te maken had met gedragingen van de heer V. van de Douane, had een gesprek tussen verzoeker en de heer V. voor de hand gelegen. In zoverre was de vraag daartoe van de klachtbehandelaar van de Douane aan V. zinvol. Naar het oordeel van de Nationale ombudsman had het op de weg van de heer V. gelegen om zijn voorwaarde voor de aanwezigheid van een derde kenbaar te maken en onder die voorwaarde verzoeker uit te nodigen voor gesprek. Dit geldt te meer nu de heer V. bij het hoorgesprek niet aanwezig was geweest.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

De Nationale ombudsman heeft met instemming kennis genomen van de bereidheid van de heer V. een gesprek met verzoeker alsnog aan te gaan. In dat gesprek bestaat ook de mogelijkheid om alsnog excuses uit te spreken voor de gemaakte typefout.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de Belastingdienst/Douane Noord, is:

gegrond ten aanzien van de klachtbehandeling wegens strijd met het vereiste van hoor en wederhoor;

niet gegrond ten aanzien van de contrataxaties van de Douane en de bejegening.

De Nationale ombudsman heeft met instemming kennisgenomen van de bereidheid van V. om een gesprek met verzoeker aan te gaan.

Onderzoek

Op 2 oktober 2008 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer B. te Molenhoek, met een klacht over een gedraging van de Belastingdienst/Douane Noord.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de minister van Financiën, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de minister van Financiën verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Tevens werd de heer V., medewerker van de Belastingdienst/Douane Noord op 9 januari 2009 gehoord.

Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Verzoeker maakte van die gelegenheid gebruik in een brief van 22 januari 2009.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De Douane deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

De reacties van verzoeker en de heer V. gaven aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

Uitvoeringsregeling belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992

Artikel 8, vierde lid

"4. De opgaaf, bedoeld in artikel 10, zevende lid, van de wet, bestaat uit:

a. een verwijzing naar een in de handel algemeen toegepaste koerslijst voor de verkoop van gebruikte motorrijtuigen door wederverkopers aan particulieren in Nederland, onder overlegging van een kopie van de desbetreffende passage uit die koerslijst; of

b. een taxatierapport, opgemaakt ten hoogste een maand vóór het tijdstip waarop aan het motorrijtuig een kenteken wordt toegekend dan wel ten hoogste een maand vóór het tijdstip van aanvang van het gebruik met het motorrijtuig van de weg in Nederland, door

een onafhankelijke, erkende taxateur aan de hand van een fysieke opname van het motorrijtuig in de staat waarin het op dat tijdstip verkeert, waaruit inzichtelijk en gedetailleerd de waarde blijkt bij verkoop van het motorrijtuig door een wederverkoper aan een particulier in Nederland."

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

- het verzoekschrift met bijlagen
- de reactie van 17 december 2008 van de Douane
- het verslag van de hoorzitting van 9 januari 2009
- de reactie van 22 januari 2009 van verzoeker
- de reactie van 27 februari 2009 van verzoeker op het toegezonden verslag van bevindingen
- de reactie van 8 maart 2009 van de heer V.